

י. צדיק לשלם להשכיר בזמנו כל מה שמוגיע לו, אם יש לו. ואם לא השלים לו כל שכרו, כיעובר בבל תלין על זה המקצת שפחת לו. וכן אם אין לבעל הבית כל המעות שמוגיע להשכיר, אפלו הכי תיב לתן לו מה שיש לו, כהואם לא נתן, עובר בבל תלין.

אחר שגשלים פעלת שכיר, כד"ש לו לבעל הבית לזהר, שלא יוציא מעותיו לקחורה, בשיודע שעל ידי זה לא יהיה לו אחר כך במה דשגם להשכיר, אפלו אם לא תבעו השכיר עדיו. וכל שכן להוציא מעותיו לקחורה אחר שתבעו, כהדבוראי אסור, ועובר משום 'ביומו תתן שכרו'. וראוי לזכור בן דעת לשמר עצמו מזה, אפלו קדם שגשלים פעלת השכיר.

י) עוברים בכל תלין רק כשיש לו כסף שפעולת השכיר אצלו, אבל כשאין לו אינו עובר, ועל סמך זה מצוי שאין משלמין כשמגיע הזמן מאחר שאין לו מעות לשלם. ותמהני שעכ"פ מקצת יש לו, ומפורש ב"אהבת חסד" (פ"ט ה"ז) שאם יש לו עכ"פ מקצת ולא נתן עובר בכל תלין, וכיון דיש לו עכ"פ מקצת חייב זה ליתן, ואף שיש לדחות דכשתבע היינו כל משכורת, ואינו מוכח שמעוניין רק במקצת, דבר זה חלוי כמה מעות יש ועד כמה זקוק למעות, מיהו

ח כ"ז עבר זמנו אין בעל הבית עובר משום כל תלין ימכל מקום חייב ליתן לו מיד וכל עת שישאה עובר על לאו של דבריהם שנאמר אל תאמר לרעך. ט שכיר שמכיר בבעל הבית שאין דרכו להיות בידו מעות אלא ביום השוק אינו עובר בכל תלין אפילו יש לו מעות ומיום השוק ואילך אם אינו נתן לו עובר משום אל תאמר לרעך הנה זהו הדין הני שאין דרכן לשלם עד שימטנו עם הפועלים אינם עוברים יעד שימטנו עמהם.